

Els incendis mostren de nou la incompetència del govern CiU

El gran incendi forestal de les comarques de l'Anoia, el Bages, la Segarra i el Solsonès que aquest estiu ha arrasat 27.000 hectàrees ha evidenciat un cop més quin tipus d'administració pública ha bastit els 18 anys de pujolisme: una estructura burocratitzada, només preocupada en la política de façana i en el «qui dia passa, any empeny», incapaç de planificar a mitjà i llarg termini.

Després dels avisos que emeteren durant mesos tant els bombers professionals com els voluntaris, protestant per l'escassetat de mitjans tècnics i recursos humans per fer front al incendi, arribà la temuda tragèdia. Els focs del mes de juliol arrasaven milers d'hectàrees sense que els operatius disposats pel govern servissin de gaire. Es demostrava que els compromisos del govern d'anys abans, arran dels grans incendis de l'estiu del 1994, havien servit de ben poc; com ho definí el diputat Josep Huguet, «la Generalitat

només es mou a cop de desastre».

Els primers moviments per tal de materialitzar un debat parlamentari —en plenes vacances de la cambra autonòmica— van ser protagonitzats per ERC i IC, als quals se sumà posteriorment el PSC. CiU, sense el suport en aquest cas del PP, no pogué aturar-lo. Les declaracions prèvies al Ple dels dies 4 i 5, d'agost dels membres del govern respongueren sense sorpreses a la doble estratègia mediàtica que CiU aplica quan hi ha problemes: prepotència

El foc ha devastat municipis sencers com Riner, al Solsonès.

desqualificadora davant les denúncies de l'oposició —«no acceptarem crítiques fàcils» advertia el portaveu parlamentari Ramon Camp— alhora que es repeteixen mentides per amagar les evidències i poder així justificar el cofoisme; «no hi ha hagut problemes de

coordinació» afirmava Pujol, o «no es pot parlar de fracàs si crema un foc entre mil» s'exclamava el conseller Marimón.

Davant de les proximitats del Ple, CiU va variar la seva tàctica, veient que l'allau de crítiques des de tots els sectors relacionats →

opinió

Carles Bonet

vicesecretari general
d'Estudis i Programes d'ERC

L'independentisme d'estiu de CiU

No poden sorprendre ningú el *crescendo* nacionalista en les declaracions de Pujol i dels líders convergents. És la típica excitació amb la que cada any s'acomiença de l'opinió pública per tal de deixar preparat el terreny de cara a l'Onze de Setembre. L'escenari, el guió, els personatges i el desenllaç sempre són els mateixos: una escola d'estiu de la JNC, declaració veladament independentista, que si reformes de la Constitució o de l'Estatut, la reflexió des de Queralbs, més endavant l'alcalde de Solsona en dirà alguna de gruixuda... L'excitació durarà fins a les 12:00 pm de l'Onze de Setem-

bre. L'endemà tornarà el seny, tot s'oblidarà i es tornarà a la governabilitat. Fins l'estiu que ve.

Enguany, però, s'hi afegeix un clima marcadament preelectoral. I és així com cal entendre les darreres maniobres «nacionalistes» de la coalició de govern. Pujol tracta de portar el clima electoral cap a una bipolarització entre nacionalisme i catalanisme, cosa que, curiosament, també és l'estratègia seguida pel PSC i Maragall.

Pujol afirma que cal canviar el finançament, però des d'ERC tenim l'obligació de recordar-li les innombrables vegades que hem plantejat d'iniciar un procés seriós

de debat, anàlisi i reforma del sistema de finançament des del Parlament i no ha volgut. Tampoc no hem d'oblidar que una part important de culpa que Catalunya no tingui un millor sistema de finançament (per exemple el concert econòmic) la té la pròpia CDC i el seu representant en la negociació de l'Estatut, Miquel Roca, que desestimaren aquest sistema. Fins i tot van pretendre convèncer els bascos que el sistema del concert no els aniria bé! Arzalluz i Ardanza ho han recordat moltes vegades.

També declaren a CiU que volen reformar la Constitució. Una altra «proposta d'estiu». ERC, des

de la primera legislatura, ha proposat reiteradament d'iniciar el procés de reforma de l'Estatut, cosa que només necessita la majoria del Parlament, i el corró parlamentari de CiU sempre ho ha impedit. Ara ens ho hem de creure?

Des d'ERC estem disposats a iniciar un procés de reformes amb qui les vulgui. Però no estem disposats que la necessitat d'aquestes reformes s'utilitzi sense cap voluntat d'aconseguir-les sinó com a tapadora de responsabilitats, de mala gestió o senzillament de combustible electoral.